

Kim jest Duch Święty? Wiele napisano, powiedziano na ten temat. Jest jednak tylko jedna droga, aby nasze rozważania nad osobą nie były jedynie teoretyzowaniem, ale miały praktyczny wpływ na nasz stosunek do Niego i Jego działanie w nas.

Jaka to droga?

Nad ogniskiem latały trzy motyle i zastanawiały się czym jest ogień?

Jeden z nich patrząc na ogień stwierdził: Ogień jest czymś co daje światło. Drugi zbliżył się do ognia i wówczas zawołał: Ogień jest raczej czymś, co daje ciepło. Trzeci chcąc koniecznie zrozumieć i doświadczyć, czym jest ogień podleciał tak blisko, że jego płomienie pochłonęły motyla.

Dwaj pozostali rzekli: ten dopiero doświadczył - czym jest ogień.

Ewangelia św. Mateusza 10:39 Kto stara się zachować życie swoje, straci je, a kto straci życie swoje dla mnie, znajdzie je.

Czyż nie mamy pokusy, aby otwierać się na słuchanie, czytanie, rozmawianie o prawdach biblijnych, również tej o Duchu Świętym jako takiego dodatku do życia dla siebie samego?

Chcemy wiedzy o Bogu i Jego działaniu po to, aby lepiej nam się żyło, powodziło?

Motyl z naszej historii dopiero, gdy umarł to prawdziwie doświadczył podstawowego działania ognia. Rozważając prawdy o Duchu Świętym dopiero wówczas je właściwie rozumiemy i przeżyjemy na "własnej skórze" Jego działanie jeśli zdecydujemy się na poświęcenie życia dla siebie samego.

Jeśli nie zdecydowałeś się na duchową śmierć dla siebie i nie doświadczyłeś nowonarodzenia zapraszając do serca Ducha Świętego, aby Ciebie prowadził to całe studium może zaspokoi Twoją wiedzę, ale nie zmieni Twojego życia!

Po jakich owocach będziesz mógł zobaczyć, że studiowanie o Duchu Świętym miało istotny wpływ na Twoje życie?

Kiedy po zdobyciu lub usystematyzowaniu wiedzy o Nim zrodzi się w Tobie pokuta, bo to Duch Święty Cię do niej doprowadzi!

Chrystus rzekł o Duchu Świętym: *"A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, i o sprawiedliwości, i o sądzie;"*(Ewangelia św. Jana 16:8)

W jaki jeszcze praktyczny sposób będziesz widział, że uczenie się o Duchu Świętym wpływa na Twoje serce?

Kiedy będziesz miał pragnienie rozpocząć lub pogłębić miłowanie i uwielbianie osoby Chrystusa swoim życiem, gdyż to jest wynikiem działania Ducha w Twoim sercu!

Chrystus rzekł o Duchu Świętym: *"On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi."* (Ewangelia św. Jana 16:14)

Czy pamiętamy na kogo zostaje skoncentrowana uwaga przy chrzcie Chrystusa? Duch Święty cieleśnie zstępuje na Syna Bożego w postaci gołębicy, a z nieba rozlega się głos Ojca: "To jest mój syn umiłowany, w nim mam upodobanie." Boże Słowo skupia uwagę na Chrystusie, który przyszedł dla mojego i Twojego zbawienia.

Nie Gołąb, ale Baranek pozostaje w centrum całego Nowego Testamentu, dlatego mówi się, że jest On Chrystocentryczny.

Spójrzmy teraz na słowa Chrystusa zapowiadającego zstąpienie Ducha Świętego: *"Ale weźmiecie Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was i będziecie Mi świadkami (...) aż po krańce ziemi"* (Dz.1.8).

Do świadczenia o kim miało przysposobić uczniów zstąpienie Ducha Świętego? Mieli świadczyć o Chrystusie.

Zapraszając czytelników do poznawania nauki o Duchu Świętym, chciałoby się powtórzyć za ap.Piotrem:

"Bóg (...) dając im Ducha Świętego jak i nam(...) oczyścił ich serca wiarą." (Dz.Ap.15.8-9)

Ap.Piotr nawiązał do wylania Ducha Świętego do serc pogan w domu Korneliusza i zwrócił uwagę na podstawowy rezultat otrzymania tej mocy Ducha. Jaki to rezultat?

Czytaliśmy, że oczyszczenie ich serc poprzez wiarę. Niechaj obecność Ducha Świętego w naszym sercu prowadzi nas do pragnienia czystości serca.

Zanim Duch Święty nie zamieszka w Twoim sercu, to nie należysz do Chrystusa i Bogu się nie podobasz!

Dlatego czytamy w Rzym. 8:8-9: *Ci zaś, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą. Ale wy nie jesteście w ciele, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży mieszka w was. Jeśli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.*

Do czego jeszcze będzie Cię prowadzić moc Ducha Świętego?

Ap. Paweł modli się o Zbór w Efezie, aby przez moc Ducha Świętego doznawał dalszej wewnętrznej przemiany i coraz bardziej obfitował w miłość, jak czytamy:

Efezjan 3:16 By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku,

19 I mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.

Czy zastanawiałeś się kiedyś, dlaczego Duch Święty nazywany jest Świętym?

Właśnie dlatego, że poprzez swoją moc pragnie doprowadzić Ciebie do poznania miłości Chrystusowej i Jego świętości, bo On jest Święty.

Jak ludzie postrzegają Ducha Świętego?
Diabeł używa mnóstwa nauk, aby zniekształcić w nas obraz Ducha Świętego.

Jedni dochodzą do absurdów mówiąc, że Duch Święty jest matką czyli żoną Boga Ojca. Inni twierdzą, że Duch Święty jest jedynie jakąś czynną mocą.
Czy jednak to możliwe, aby Duch Święty był jedynie energią/mocą?

Nie, ponieważ Pismo Święte odróżnia Ducha Świętego od mocy.
Jeżeli by tak było to bez przeszkód mogliśmy w teksty biblijne mówiące o Duchu Świętym słowo "moc".
Uczynimy to, ale czytając zwróćmy wówczas uwagę, czy niektóre z biblijnych wypowiedzi traciłyby sens. Np.:

Zachariasz przytaczając wizję odbudowania świątyni pisze:
Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie - mówi Pan Zastępów. (Ks.Zachariasza 4:6)

Albo kiedy ap.Piotr pisze o namaszczeniu Chrystusa to pisze tak:

Dz 10:38 "Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą".

Spróbujmy też zamienić termin Duch Święty na słowo "moc" w poniższych tekstach. Czyż nie wychodzi nam paradoks?

1Tes 1:5 "bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonano się przez same tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego, z wielką siłą przekonania".

2Kor 6:4, 6n. "Okazujemy się sługami Boga przez wszystko (...) przez objawy Ducha Świętego i miłość nieobludną, przez głoszenie prawdy i moc Bożą".

Mt 10:1 "dał im moc nad duchami nieczystymi" (ks.Wu. NP), J 7:39 "Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony".

Łk 1:35 "Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię".

Dlaczego jeszcze jest niemożliwe, aby Duch Święty był mocą?

- ponieważ Pismo Święte coś innego nazywa mocą Bożą niż Ducha Świętego, np:
*List do Rzymian 1:16 Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka,
I Koryntian 1:18 Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą.*

Co to znaczy, że Ewangelia czy też mowa o krzyżu jest mocą Bożą?

Ponieważ słuchając Słowa Bożego w sercu człowieka rodzi się wiara a przez wiarę następuje cud nowego narodzenia?

Czy doświadczyłeś już największego cudu działania mocy Bożej czyli narodzenia z Ducha Świętego?

Kiedy czytamy w Biblii termin "moc Ducha Świętego" to do kogo należy wówczas ta moc?

- Moc jest cechą Ducha Świętego, On sam daje swoją moc - jak czytamy:

Rz 15:13 "abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję".

Rz 15:18n. "Nie odważę się jednak wspominać niczego poza tym, czego dokonał przeze mnie Chrystus w doprowadzeniu pogan do posłuszeństwa słowem, czynem, mocą znaków i cudów, mocą Ducha Świętego".

Czy świątynia w Biblii poświęcona jest osobie Boga czy jakiejś mocy?

Każdy odpowie - oczywiście, że osobie Boga!

Czyją więc świątynią jest ciało ludzi nowonarodzonych?

Oczywiście Ducha Świętego jak czytamy: *I Kor.6:19 Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych?*

Jeżeli zaprosiłeś do swojego serca Boga, to Twoje ciało stało się nie świątynią jakiejś mocy, ale konkretnej osoby, osoby Ducha Świętego. Dlatego Pismo Święte mówi o zamieszkiwaniu Ducha w sercu wierzącego (Rzymian 8:11)

Ciało wierzącego będąc świątynią osoby Ducha Świętego stało się jednocześnie świątynią samego Boga, gdyż Duch Święty jest Bogiem! On jest:

- wieczny (Heb.9:14)
- wszechwiedzący (1Kor.2:10-11)
- wszechobecny (Ps.139:7-10; Jer.3:24)
- wszechmocny (Łk.1:35)

Czy pamiętamy w czym imieniu mamy być chrzczeni?

Ew.Mateusza 28:18 A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi.

19 Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Słowo Boże nie mówi tutaj o imionach, ale o imieniu Ojca, Syna i Ducha. Czynić coś w czymś imieniu to czynić zgodnie z Jego wolą. Czyż fakt wymieniania Ducha Świętego między osobami Ojca i Syna nie wskazuje, że też jest osobą, a nie mocą?

Niektórzy mogą mówić - to niemożliwe, ponieważ aż 120 osób w dniu Pięćdziesiątnicy zostało napełnionych Duchem Świętym a więc osobą nie można kogoś napełnić?

Czy rzeczywiście?

Przecież Chrystus jest niewątpliwie osobą a jednocześnie wypełnia każdego nowonarodzonego człowieka:

22 I wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła,

23 Który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia (Efezjan 1:23)

Chrystus jako osoba jest również w każdym z wierzących:

5 Poddawajcie samych siebie próbie, czy trwacie w wierze, doświadczajcie siebie; czy nie wiecie o sobie, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba żeście próby nie przeszli. (II Koryntian 13:5)

Kiedy zadajemy sobie pytanie: kto stworzył tę piękną przyrodę, kto stworzył Ciebie i mnie to odpowiadamy - Bóg. I rzeczywiście tylko On sam Stwórcą wszystkiego, jak czytamy:

Iz.44:24 "Tak mówi Pan [Jahweh], twój Odkupiciel i twój Stwórca jeszcze w łonie matki: Ja jestem Pan [Jahweh], Stwórca wszystkiego, Ja sam rozciągnąłem niebiosa, sam ugruntowałem ziemię - któż był ze mną?"

Czy Bogu ktokolwiek towarzyszył przy stwarzaniu świata?

Wyraźnie czytaliśmy, że nikt, że sam stworzył!

Jak więc zrozumieć fakt, iż o Duchu Świętym czytamy jako Stworzycielu?

Gen.1:1-2 "Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód."

Job.33:4 "Duch Boży stworzył mnie, a tchnienie Wszechmocnego ożywiło mnie."

Skoro Duch Boży stworzył Ciebie i mnie, a jednocześnie czytaliśmy, że tylko Bóg Jahwe stworzył wszystko - to czy nie zachodzi tutaj jakaś sprzeczność?

Biblia nie może sobie zaprzeczać, a więc wszystko staje się jasne, kiedy zrozumiemy, że Duch Święty jest w istocie Jahwe Stworzycielu!

Iz.51:12b-13a "Kim jesteś ty, że się boisz człowieka śmiertelnego, syna człowieczego, który ginie jak trawa? A zapomniałeś Pana [Jahweh], swojego Stworzyciela, który rozciągnął niebiosa i założył ziemię?"

Oczywiście Jezus Chrystus również był Panem stwarzającym ziemię. O Nim to czytamy:

Heb.1:10 "Tyś, Panie na początku ugruntował ziemię, i niebiosa są dziełem rąk twoich"

Czyż to nie jest jednoznaczne i proste, że wszystko zostało stworzone przez Boga (Obj.4:11) i nikt więcej nie stwarzał (Iz.44:24), a tym samym wszystko stworzył Jezus (Kol.1:16) i bez Niego jak wyraził to ap.Jan w Ew. Jana1:3 "nic nie powstało z tego, co powstało".

W Starym Testamencie prorok obwieszczając słowo prorockie stosował frazę: "Tak mówi Pan". W kilku miejscach Nowego Testamentu podczas obwieszczania proroctwa, Jego

autorstwo przypisuje się Duchowi Świętemu! Jak to wyjaśnić? Tylko tym, że Bóg przemawia poprzez swoją osobę Ducha Świętego, jak czytamy np.w:

Dz.21:10-11 "A gdy przez dłuższy czas tam pozostawaliśmy nadszedł z Judei pewien prorok, imieniem Agabus, i przyszedłszy do nas, wziął pas Pawła, związał sobie nogi i ręce i rzekł: To mówi Duch Święty: Męża, do którego ten pas należy, tak oto zwiążę Żydzi w Jeruzolimie i wydadzą w ręce pogan."

Słowo "Duch Święty" używane jest w Biblii zamiennie ze słowem "Bóg":

- *Dz.1:16 "Mężowie bracia! Musiało się wypełnić Pismo, w których Duch Święty przepowiedział przez usta Dawida o Judaszu, który stał się przywódcą tych, co pojмали Jezusa"*

- *Dz.3:18 "Bóg zaś wypełnił w ten sposób to, co zapowiedział przez usta wszystkich proroków, że jego Chrystus cierpieć będzie."*

Fragmety w ST, gdzie przemawiał Bóg Jahweh przypisane są osobie Ducha Świętego

Któż z ludzi prawdziwie wierzących nie miał obciążonego sumienia, kiedy skłamał?

W takich sytuacjach jesteśmy świadomi, że skłamał i zawinił wobec samego Boga.

I to jest prawdą, jednak warto pamiętać, że tym okłamanym Bogiem jest Duch Święty!

Dlatego w Dziejach Apostolskich 5:3-4 czytamy o tym, jak ap.Piotr wskazuje, obnaża przed Ananiaszem jego grzech mówiąc: „Okłamałeś Ducha Świętego... A potem, myślę, że dla powagi sytuacji i świadomości Ananiasza kim był ten Duch Święty, którego próbował okłamać wyznaje: „Nie ludziom skłamałeś, lecz Bogu”.

Czyż ap.Piotr mógłby wskazać, że okłamanie Ducha Świętego jest okłamanie Boga, gdyby Duch Św. nie był Bogiem?

Czy wiesz, że poprzez powierzenie swojego życia Chrystusowi następuje w Twoim życiu cud nowonarodzenia, przypisywanego w Ewangelii Jana Bogu i Duchowi Świętemu. Dlaczego - gdyż Duch Święty jest Bogiem!

Porównaj Ewangelię Jana 1:12: „... którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga., por. I list Jana 5:1 z Ewangelią Jana 3:5-8 "Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest. ... tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha."

Bywa, że nie zastanawiając się lub nie rozumiejąc istoty Boga istniejącego i działającego w sercu wierzącego w trzech osobach jako Ojciec, Syn i Duch Święty próbujemy oddzielać w czasie moment zamieszkania w nas tych osób.

Jednak jeśli narodziłeś się z Boga, to Twoje ciało stało się mieszkaniem/świątynią nie 1/3 Boga, ale całego Boga czyli Ojca, Syna i Ducha Świętego:

- 1Kor.3:16 "Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?"

- 1Kor.6:19-20 "Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, 2Kor.13:5b "Czy nie wiecie o sobie, że Jezus Chrystus mieszka w was?..."

To oznacza, że nie ma możliwości i dzięki Bogu potrzeby zapraszania Ducha Świętego do serca, kiedy zamieszkał już w Nim Bóg-Jezus Chrystus, bo to ich Duch, Duch Boży, Duch Chrystusowy, Duch Święty jest w Twoim sercu od czasu nowonarodzenia! (Rzym.8:9-11)

Kiedy mówimy, wskazujemy z Bożego Słowa, że Duch Święty jest Bogiem to pojawia się kolejna wątpliwość, mianowicie - czy Pismo Święte wskazując na kogoś jako Boga zawsze ma na myśli Jedyne Boga Jahweh? Jeśli ktoś uważnie przypatrywał się zacytowanym fragmentom zobaczył wyraźnie, że nawiązywały one do działania Boga Jahweh, które było i jest jednocześnie działaniem Ducha Świętego.

Jednak są również wyraźne fragmenty biblijne, które nie tylko wskazują na jedność w działaniu czy te same atrybuty Boga i Ducha Świętego, ale są cytatami Starego Testamentu w Nowym Testamencie odkrywającymi przed nami m.in. kim był działający wówczas Jahweh. Kiedy przeczytamy uważnie i porównamy te teksty o Bogu Jahwe odkryjemy, że Duch Święty istnieje w Bogu Jahweh, jest Bogiem Jahweh, podobnie jak Ojciec i Syn!

DUCH ŚWIĘTY ISTNIEJĄCY W BOGU JAHWE

JAHWE wypowiada słowa przez które powołuje Izajasza na proroka (Izajasza 6:8-9)	Cytat z Izajasza uzupełniony o wypowiedź, że słowa te wypowiadał Duch Święty (Dz.Ap.28:25-27)
Synowie Izraelscy kusili Jahwe na pustyni (II Mojż.17:2-7, Psalm 95:8-9)	Cytat z Psalmu 95 uzupełniony o przekaz, że kuszono wówczas D.Świętego (Hebr.3:7-11, szcz.w.9)
Jahwe powiedział, że zawrze ze swoim ludem Nowe Przymierze (Jeremiasza 31:31-34)	Cytat z Jeremiasza uzupełniony o wypowiedź, że słowa te wypowiadał D.Święty (Hebr.10:15-17)

Dlaczego tak fundamentalne jest nauczanie i wiara w Ducha Świętego jako Boga Jahweh?

- Ponieważ nie chcemy nic ujmować, ani dodawać do Bożego Słowa (Objawienie 22:18-19), nawet jeśli jest nam trudno zrozumieć Bożą Istotę i Jego działanie (I Koryn.2:11).
- Czyż świadomość, że wszystkie teksty biblijne mówiące o działaniu Ducha Świętego dla nas, w nas i przez nas odkrywają działanie samego Boga nie pobudza nas do właściwego wielbienia Boga, takim jakim jest, za Jego charakter i czyny?
- Gdybyśmy wielbiąc Boga nie wielbilibyśmy tym samym Ducha Świętego, to czyż nie umniejszałoby chwały należnej Bogu dla Niego?

- Czyż właściwe przyjęcie nauczania Pisma Świętego wiarą (nawet jeśli Boga nie ogarniamy umysłem) o Bogu istniejącym w trzech osobach a jednak pozostającym w jednej istocie nie chroni nas przed wiarą w wielobóstwo?
- Czyż fakt, że Bóg istniał od zawsze w trzech osobach nie pobudza nas do wdzięczności, że mimo, iż nie był samotny i miał relacje sam w sobie, to jednak zechciał, abyśmy zaistnieli i cieszyli się życiem z Nim?
- Czyż fakt, że Bóg istniał i istnieje w trzech osobach nie pobudza nas do lepszego zrozumienia, że Bóg jest miłością? Boża miłość to miłość, która "daje", "obdarowuje" uczuciem kogoś innego. To oznacza, że Bóg obdarowywał od wieczności miłością Ojca do Syna, Syna do Ojca, Ojca do Ducha, Ducha do Ojca, Syna do Ducha, Ducha do Syna! Inaczej głoszone w Bożym Słowie przesłanie o Bogu będącym miłością "Agape", miłością czynną w dawaniu od zawsze jako prawda nie byłaby prawdą!

Czyż działanie wszystkich trzech Osób Boskich nie jest dla nas wspaniałym objawieniem Bożej jedności i zarazem różnorodności?

Bóg Ojciec jest źródłem stworzenia i autorem zbawienia; Syn Boży jest wykonawcą odkupienia; Duch Święty jest odpowiedzialny za nasze uświęcenie (1 Koryntian 8:6; Efezjan 1:7; 2 Tesaloniczan 2:13). Tak wielkich dzieł nie mógłby dokonać ktoś, kto nie jest Bogiem! Można zatem powiedzieć, że Ewangelia jest trynitarna.

A cóż by się stało, gdyby wiara w Boskość Trzech Osób nie była biblijnie uzasadniona? Wówczas:

- Oddając chwałę Panu Jezusowi i modląc się do Niego bylibyśmy bałwochwalcami.
- Przywołując Ducha Świętego i prosząc Go o Jego prowadzenie także bylibyśmy winni grzechu zwracania się o łaskę do stworzenia, a nie do Stwórcy.

Dla tych, którzy poniżają Bożą Osobę Ducha Świętego (nie tylko pozbawiają Go boskości ale na dodatek poprzez pozbawianie Go osobowości sprowadzają Go przez to do rangi bezrefleksyjnego przedmiotu, interesująco, jak sądzę, zabrzmia tu słowa Chrystusa:

Mk.3:28-29 "Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Wszystkie grzechy będą odpuszczone synom ludzkim, nawet bluźnierstwa, ilekroć by je wypowiedzieli. Kto by jednak zbluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, nie dostąpi odpuszczenia na wieki, ale winien będzie grzechu wiekuistego."